

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA nr 1/2023 WSPÓLNEGO KOMITETU USTANOWIONEGO UMOWĄ O WYSTĄPIENIU ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ Z UNII EUROPEJSKIEJ I EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY ENERGII ATOMOWEJ

z dnia 24 marca 2023 r.

w sprawie ustaleń dotyczących ram windsorskich [2023/819]

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ⁽¹⁾ (zwaną dalej „umową o wystąpieniu”), w szczególności jej art. 164 ust. 5 lit. d), art. 5 ust. 2 Protokołu w sprawie Irlandii / Irlandii Północnej (zwaną dalej „Protokołem”), a także art. 164 ust. 5 lit. c) umowy o wystąpieniu i art. 8 akapit piąty Protokołu,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 166 ust. 2 umowy o wystąpieniu decyzje przyjmowane przez Wspólny Komitet ustanowiony na mocy art. 164 ust. 1 tej umowy (zwaną dalej „Wspólnym Komitetem”) są wiążące dla Unii i Zjednoczonego Królestwa. Unia i Zjednoczone Królestwo są zobowiązane wykonywać takie decyzje, a decyzje te wywierają takie same skutki prawne, jak umowa o wystąpieniu.
- (2) Zgodnie z art. 182 umowy o wystąpieniu Protokół stanowi integralną część tej umowy.
- (3) Art. 164 ust. 5 lit. d) umowy o wystąpieniu uprawnia Wspólny Komitet do przyjmowania decyzji zmieniających umowę o wystąpieniu, pod warunkiem że takie zmiany są konieczne, by poprawić błędy, uzupełnić brakujące informacje lub skorygować inne niedociągnięcia, lub zaradzić sytuacjom nieprzewidzianym w chwili podpisywania umowy, oraz z zastrzeżeniem że takie decyzje nie zmieniają istotnych elementów umowy.
- (4) Unia i Zjednoczone Królestwo złożyły w ramach Wspólnego Komitetu wspólną deklarację, w myśl której w stosownych przypadkach w swoich stosunkach w ramach umowy o wystąpieniu będą one, zgodnie z wymogami pewności prawa, odwoływać się do zmienionego Protokołu jako do „ram windsorskich” oraz będą mogły w ten sam sposób odnosić się do zmienionego Protokołu w swoich przepisach krajowych.
- (5) Unia i Zjednoczone Królestwo przypominają o swoim wspólnym zobowiązaniu do tego, by chronić wszystkie elementy porozumienia wielkopiątkowego czyli porozumienia z Belfastu zawartego 10 kwietnia 1998 r. przez rząd Zjednoczonego Królestwa, rząd Irlandii oraz pozostałych uczestników wielostronnej negocjacji (zwanego dalej „Porozumieniem z 1998 r.”), które załączono do porozumienia brytyjsko-irlandzkiego z tego samego dnia, z uwzględnieniem kolejnych umów i uzgodnień związanych z wdrażaniem tego porozumienia.
- (6) Biorąc pod uwagę szczególne okoliczności w Irlandii Północnej, ułatwienia, o których mowa w art. 6 ust. 2 Protokołu, powinny obejmować szczególne uzgodnienia dotyczące przemieszczania towarów na rynku wewnętrznym Zjednoczonego Królestwa i uwzględniające sytuację Irlandii Północnej, która zgodnie z Protokołem jest częścią obszaru celnego Zjednoczonego Królestwa, w przypadku gdy towary przeznaczone są do ostatecznej konsumpcji lub ostatecznego wykorzystania w Irlandii Północnej oraz jeśli wprowadzono niezbędne zabezpieczenia mające chronić integralność unijnego rynku wewnętrznego i unii celnej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.

- (7) Należy ustanowić klauzulę hamulca bezpieczeństwa umożliwiającą członkom Zgromadzenia Ustawodawczego Irlandii Północnej, przy spełnieniu wszystkich warunków określonych w ust. 1 jednostronnej deklaracji Zjednoczonego Królestwa w sprawie udziału instytucji ustanowionych Porozumieniem z 1998 r., załączonej do niniejszej decyzji, zarządzenie sytuacji, w której akty prawne Unii zmieniające lub zastępujące w przyszłości przepisy Unii mające zastosowanie do Irlandii Północnej miałyby znaczący wpływ na codzienne życie społeczności.
- (8) Jeśli chodzi o VAT i akcyzę, biorąc pod uwagę szczególne okoliczności w Irlandii Północnej, w tym fakt, że jest ona integralną częścią rynku wewnętrznego Zjednoczonego Królestwa, należy dokonać określonych zmian w załączniku 3 do Protokołu. Zmiany te nie powinny prowadzić do ryzyka oszustw podatkowych ani do jakichkolwiek potencjalnych zakłóceń konkurencji. Ich wdrożenie w Irlandii Północnej, a w szczególności wdrożenie procedury szczególnej dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich, nie powinno narażać na ryzyko rynku wewnętrznego Unii i rynku wewnętrznego Zjednoczonego Królestwa, ani też nadmiernie obciążać przedsiębiorstw prowadzących działalność w Irlandii Północnej.
- (9) W celu doprecyzowania zakresu stosowania niektórych aktów już wymienionych w załączniku 3 do Protokołu, należy dodać w tym załączniku dwie uwagi. W celu zapewnienia, aby wszelkie inne uwagi mogły być w dowolnym momencie dodawane do tego załącznika, należy przewidzieć taką możliwość w niniejszej decyzji.
- (10) Jeśli chodzi o przemieszczanie towarów, art. 5 ust. 2 Protokołu upoważnia Wspólny Komitet do przyjmowania decyzji określających warunki, na jakich uznaje się, że przetwarzanie nie jest przetwarzaniem komercyjnym, oraz kryteria uznawania, że nie istnieje ryzyko, że towar przywieziony do Irlandii Północnej spoza Unii zostanie następnie przemieszczony do Unii.
- (11) Pożądaną jest usprawnienie funkcjonowania systemów określonych w decyzji Wspólnego Komitetu nr 4/2020 ⁽²⁾, w tym w odniesieniu do towarów wysyłanych w paczkach do Irlandii Północnej z innych części Zjednoczonego Królestwa, co umożliwi wprowadzenie daleko idących ułatwień w dziedzinie ceł.
- (12) Zgodnie z art. 175 umowy o wystąpieniu Unia i Zjednoczone Królestwo podejmą niezbędne środki, aby wykonywać sprawnie i w dobrej wierze orzeczenia organu arbitrażowego dotyczące warunków zawieszenia, zakończenia i rozpoczęcia obowiązywania postanowień niniejszej decyzji.
- (13) Decyzję Wspólnego Komitetu nr 4/2020 należy zastąpić sekcją 2 niniejszej decyzji.
- (14) Jeśli chodzi o mechanizm wzmocnionej koordynacji związany z funkcjonowaniem Protokołu w zakresie VAT i akcyzy, zgodnie z art. 164 ust. 5 lit. c) umowy o wystąpieniu Wspólny Komitet może między innymi zmieniać zadania przypisane specjalnym komitetom.
- (15) Zgodnie z art. 8 akapit czwarty Protokołu Wspólny Komitet regularnie omawia wdrażanie tego artykułu, w tym w odniesieniu do obniżek i zwolnień przewidzianych w przepisach, o których mowa w akapicie pierwszym tego artykułu, oraz w razie potrzeby przyjmuje konieczne środki w celu ich właściwego stosowania.
- (16) Na podstawie art. 8 akapit piąty Protokołu Wspólny Komitet może dokonać przeglądu stosowania tego artykułu, biorąc pod uwagę, że Irlandia Północna stanowi integralną część rynku wewnętrznego Zjednoczonego Królestwa, oraz może w razie potrzeby przyjąć właściwe środki.
- (17) Aby zapewnić skuteczność art. 8 Protokołu, a w szczególności uwzględnić przynależność Irlandii Północnej do rynku wewnętrznego Zjednoczonego Królestwa, Unia i Zjednoczone Królestwo powinny w ustrukturyzowany sposób ocenić wszelkie kwestie wynikające z wdrożenia i stosowania art. 8, w tym w szczególności potencjalny wpływ na Irlandię Północną wszelkich przyszłych inicjatyw politycznych i regulacyjnych w Unii i Zjednoczonym Królestwie w dziedzinie VAT i akcyzy odnoszących się do towarów.

⁽²⁾ Decyzja nr 4/2020 Wspólnego Komitetu ustanowionej Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie określenia towarów, w przypadku których nie istnieje ryzyko [2020/2248] (Dz.U. L 443 z 30.12.2020, s. 6).

- (18) W związku z tym należy ustanowić mechanizm wzmocnionej koordynacji, aby umożliwić Unii i Zjednoczonemu Królestwu określenie i omówienie wszelkich kwestii związanych z funkcjonowaniem Protokołu w obszarach VAT i akcyzy oraz, w razie potrzeby, zaproponowanie odpowiednich działań. W tym celu powinny być zwoływane w razie potrzeby posiedzenia specjalnego komitetu do spraw związanych z wdrożeniem Protokołu w sprawie Irlandii / Irlandii Północnej ustanowionego na mocy art. 165 ust. 1 lit. c) umowy o wystąpieniu (zwanego dalej „specjalnym komitetem”) poświęcone kwestii VAT i akcyzy dotyczących towarów. Posiedzenia te zostaną określone mianem mechanizmu wzmocnionej koordynacji w zakresie VAT i akcyzy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

SEKCJA 1

Zmiany w Protokole

Artykuł 1

W art. 6 ust. 2 Protokołu po zdaniu pierwszym dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Obejmuje to dokonywanie szczególnych uzgodnień dotyczących przemieszczania towarów na rynku wewnętrznym Zjednoczonego Królestwa i uwzględniających sytuację Irlandii Północnej, która zgodnie z niniejszym Protokołem jest częścią obszaru celnego Zjednoczonego Królestwa, w przypadku gdy towary przeznaczone są do ostatecznej konsumpcji lub ostatecznego wykorzystania w Irlandii Północnej oraz gdy wprowadzono niezbędne zabezpieczenia mające chronić integralność unijnego rynku wewnętrznego i unii celnej.”.

Artykuł 2

W art. 13 Protokołu po ust. 3 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 i z zastrzeżeniem akapitu czwartego niniejszego ustępu akt Unii objęty niniejszym ustępem, który został zmieniony lub zastąpiony konkretnym aktem Unii (zwany dalej »konkretnym aktem Unii«), nie ma zastosowania w postaci zmienionej lub zastąpionej konkretnym aktem Unii po upływie dwóch tygodni od dnia, w którym Zjednoczone Królestwo powiadomiło Unię na piśmie za pośrednictwem Wspólnego Komitetu o zastosowaniu procedury określonej w jednostronnej deklaracji w sprawie udziału instytucji ustanowionych Porozumieniem z 1998 r., złożonej przez Zjednoczone Królestwo, stanowiącej załącznik I do decyzji Wspólnego Komitetu nr 1/2023 (*). Powiadomienie takie dokonywane jest w terminie dwóch miesięcy od publikacji konkretnego aktu Unii i zawiera ono szczegółowe wyjaśnienie oceny Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do warunków, o których mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu, a także kroków proceduralnych podjętych w Zjednoczonym Królestwie przed powiadomieniem.

Jeżeli Unia uzna, że wyjaśnienie Zjednoczonego Królestwa jest niewystarczające w odniesieniu do okoliczności, o których mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu, może zwrócić się o dodatkowe wyjaśnienia w terminie dwóch tygodni od daty powiadomienia, a Zjednoczone Królestwo dostarcza te dodatkowe wyjaśnienia w terminie dwóch tygodni od daty złożenia takiego wniosku. W takim przypadku akt Unii objęty niniejszym ustępem nie ma zastosowania w postaci zmienionej lub zastąpionej konkretnym aktem Unii, począwszy od trzeciego dnia od dnia, w którym Zjednoczone Królestwo przedstawiło takie dodatkowe wyjaśnienia.

Zjednoczone Królestwo dokonuje powiadomienia, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, tylko wówczas, gdy:

- treść lub zakres aktu Unii zmienionego lub zastąpionego konkretnym aktem Unii znacznie różni się, w całości lub w części, od treści lub zakresu aktu Unii mającego zastosowanie przed jego zmianą lub zastąpieniem; oraz
- stosowanie w Irlandii Północnej aktu Unii zmienionego lub zastąpionego konkretnym aktem Unii lub jego odpowiedniej części, w zależności od przypadku, miałyby znaczący wpływ na codzienne życie społeczności w Irlandii Północnej w sposób, który może się utrzymywać.

W przypadku gdy warunki określone w lit. a) i b) są spełnione jedynie w odniesieniu do części aktu Unii zmienionego lub zastąpionego konkretnym aktem Unii, powiadomienia dokonuje się tylko w odniesieniu do tej części, pod warunkiem że można ją oddzielić od pozostałych części aktu Unii zmienionego lub zastąpionego konkretnym aktem Unii. Jeżeli części tej nie można rozdzielić, powiadomienia dokonuje się w odniesieniu do najmniejszego dającego się oddzielić elementu aktu Unii zmienionego lub zastąpionego konkretnym aktem Unii zawierającym daną część.

W przypadku gdy powiadomienia dokonuje się w odniesieniu do części aktu Unii zmienionego lub zastąpionego konkretnym aktem Unii, zgodnie ze zdaniem drugim poprzedniego akapitu, akt Unii w postaci zmienionej lub zastąpionej konkretnym aktem Unii nie ma zastosowania tylko w odniesieniu do tej części.

W przypadku gdy dokonano powiadomienia, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, ust. 4 ma zastosowanie do aktu Unii zmienionego lub zastąpionego konkretnym aktem Unii; w przypadku dodania do niniejszego Protokołu aktu Unii zmienionego lub zastąpionego konkretnym aktem Unii jest to równoznaczne z dodaniem aktu Unii przed jego zmianą lub zastąpieniem.

Niniejszy ustęp obejmuje akty Unii, o których mowa w sekcji 1 tiret pierwsze i sekcji 7–47 załącznika 2 do niniejszego Protokołu oraz w jego art. 5 ust. 1 akapit trzeci.

(*) Decyzja nr 1/2023 Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej z dnia 24 marca 2023 r. w sprawie ustaleń dotyczących ram windsorskich [2023/819] (Dz.U. L 102 z 17.4.2023, s. 61)."

Artykuł 3

W załączniku 3 do Protokołu wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pozycji „1. Podatek od wartości dodanej” po wpisie „Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej” wprowadza się następującą uwagę:

„W odniesieniu do towarów dostarczanych i instalowanych przez podatników w nieruchomościach położonych w Irlandii Północnej, Zjednoczone Królestwo może w odniesieniu do Irlandii Północnej stosować stawki obniżone, stawki niższe niż 5 % lub zwolnienie z prawem do odliczenia VAT zapłaconego na poprzednim etapie.

W odniesieniu do Irlandii Północnej Zjednoczone Królestwo nie jest zobowiązane do stosowania art. 98 ust. 1 akapit trzeci i art. 98 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy 2006/112/WE, a zatem może stosować obniżone stawki VAT do dostaw towarów i świadczenia usług ujętych w więcej niż 24 punktach w załączniku III i może stosować stawkę obniżoną niższą niż stawka minimalna 5 % oraz zwolnienie z prawem do odliczenia VAT zapłaconego na poprzednim etapie w odniesieniu do dostaw towarów i świadczenia usług ujętych w więcej niż siedmiu punktach w załączniku III do dyrektywy 2006/112/WE.

W odniesieniu do Irlandii Północnej Zjednoczone Królestwo nie jest zobowiązane do stosowania procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw określonej w tytule XII rozdział 1 dyrektywy 2006/112/WE, zmienionej dyrektywą Rady (UE) 2020/285 z dnia 18 lutego 2020 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw oraz rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w odniesieniu do współpracy administracyjnej i wymiany informacji do celów monitorowania prawidłowego stosowania procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw (*), do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej, a zatem może stosować dowolny system zwolnień w odniesieniu do podatników, których roczny obrót uzyskany z dostaw towarów i świadczenia usług jest zgodny z przepisami dotyczącymi progu obrotu określonymi w art. 284 ust. 1, art. 288 oraz art. 288a ust. 1 i 3 dyrektywy 2006/112/WE

zmienionej dyrektywą Rady (UE) 2020/285. Równowartość progu obrotu, o którym mowa w art. 284 ust. 1, w funtach szterlingach oblicza się poprzez zastosowanie kursu wymiany opublikowanego przez Europejski Bank Centralny, obowiązującego w dniu następującym po dniu wejścia w życie dyrektywy (UE) 2020/285. Aby uwzględnić zmiany tego kursu wymiany w czasie, przy obliczaniu równowartości progu 85 000 EUR dopuszcza się maksymalną różnicę wynoszącą 15 %.

W odniesieniu do Irlandii Północnej Zjednoczone Królestwo nie jest zobowiązane do stosowania procedury szczególnej dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich określonej w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 dyrektywy 2006/112/WE, w odniesieniu do sprzedaży towarów na odległość z Wielkiej Brytanii do Irlandii Północnej, pod warunkiem że towary te podlegają ostatecznej konsumpcji w Irlandii Północnej i że podatek od wartości dodanej został naliczony w Zjednoczonym Królestwie.

(*) Dz.U. L 62 z 2.3.2020, s. 1.”;

- 2) w pozycji „2. Akcyza” po wpisie „Dyrektywa Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych” wprowadza się następującą uwagę:

„W odniesieniu do Irlandii Północnej Zjednoczone Królestwo nie jest zobowiązane do stosowania art. 3 ust. 1 oraz art. 9, 13, 18 i 21 dyrektywy Rady 92/83/EWG, a zatem może stosować stawki podatku akcyzowego na alkohol i napoje alkoholowe zawsze na podstawie zawartości alkoholu i może stosować obniżone stawki podatku akcyzowego do napojów alkoholowych pakowanych w duże pojemniki przeznaczone do dystrybutora i serwowanych do bezpośredniego spożycia w miejscach hotelarsko-gastronomicznych, pod warunkiem że takie stawki akcyzy w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej nie będą w żadnym przypadku, nawet po jakimkolwiek mającym zastosowanie zwolnieniu, niższe od minimalnych stawek akcyzy określonych w art. 3 ust. 1 oraz art. 4, 5 i 6 dyrektywy 92/84/EWG, a do produktów dostarczanych z Unii będą one stosowane w sposób nie mniej korzystny niż do podobnych produktów krajowych.

W odniesieniu do Irlandii Północnej Zjednoczone Królestwo nie jest zobowiązane do stosowania art. 4, 9a, 13a, 18a, art. 22 ust. 1–5 i art. 23a dyrektywy Rady 92/83/EWG, a zatem może definiować drobnych producentów i ustalać obniżone stawki podatku akcyzowego na alkohol i napoje alkoholowe produkowane przez drobnych producentów, pod warunkiem że takie obniżone stawki akcyzy nie będą w żadnym przypadku, nawet po jakimkolwiek mającym zastosowanie zwolnieniu, niższe od minimalnych stawek akcyzy określonych w art. 3 ust. 1, art. 4, 5 i 6 dyrektywy 92/84/EWG oraz że roczna produkcja małych producentów uprawnionych do korzystania ze stosowania obniżonej stawki akcyzy nie przekracza w żadnym przypadku progów produkcji określonych w art. 4 ust. 1 tiret pierwsze, art. 9a ust. 1 tiret pierwsze, art. 13a ust. 1 tiret pierwsze, art. 18a ust. 1 tiret pierwsze i art. 22 ust. 1 tiret pierwsze dyrektywy Rady 92/83/EWG. Procedury wzajemnego uznawania określone w art. 4 ust. 3, art. 9a ust. 3, art. 13a ust. 5, art. 18a ust. 4, art. 22 ust. 3 i art. 23a ust. 3 dyrektywy 92/83/EWG nie mają zastosowania między państwami członkowskimi a Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Irlandii Północnej.”.

Artykuł 4

1. W załączniku 3 do Protokołu w pozycji „1. Podatek od wartości dodanej” wprowadza się wszelkie uwagi, które zostaną przyjęte przez Wspólny Komitet, inne niż te określone w art. 3 pkt 1 niniejszej decyzji, pod warunkiem że uwagi takie określają sposób, w jaki akty Unii wymienione w załączniku 3 sekcja 1 mają zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej. Celem takich uwag jest zapewnienie, by nie występował negatywny wpływ na rynek wewnętrzny Unii w postaci ryzyka oszustw podatkowych ani potencjalne zakłócenie konkurencji.

2. W załączniku 3 do Protokołu w pozycji „2. Akcyza” wprowadza się wszelkie uwagi, które zostaną przyjęte przez Wspólny Komitet, inne niż te określone w art. 3 pkt 2 niniejszej decyzji, pod warunkiem że uwagi takie określają sposób, w jaki akty Unii wymienione w załączniku 3 sekcja 2 mają zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej. Celem takich uwag jest zapewnienie, by nie występował negatywny wpływ na rynek wewnętrzny Unii w postaci ryzyka oszustw podatkowych ani potencjalne zakłócenie konkurencji.

SEKCJA 2

Określenie towarów, w przypadku których nie istnieje ryzyko, oraz uchylene decyzji nr 4/2020

Artykuł 5

Przedmiot

W niniejszej sekcji określono zasady wykonania art. 5 ust. 2 Protokołu w odniesieniu do:

- a) warunków pozwalających uznać, że dany towar przywieziony do Irlandii Północnej spoza Unii nie będzie poddawany przetwarzaniu komercyjnemu w Irlandii Północnej;
- b) kryteriów pozwalających uznać, że w przypadku danego towaru przywiezionego do Irlandii Północnej spoza Unii nie istnieje ryzyko, że zostanie on później przemieszczony do Unii.

Artykuł 6

Przetwarzanie niekomercyjne

Do celów art. 5 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) i art. 5 ust. 2 akapit trzeci Protokołu przetwarzanie towaru uznaje się za niekomercyjne, jeżeli:

- a) całkowity roczny obrót osoby, która składa zgłoszenie do dopuszczenia do obrotu w odniesieniu do tego towaru lub w imieniu której takie zgłoszenie jest składane („importer”), nie przekracza, w ostatnim pełnym roku obrotowym, kwoty 2 000 000 GBP; lub
- b) przetwarzanie odbywa się w Irlandii Północnej i ma wyłącznie na celu:
 - (i) sprzedaż żywności konsumentowi końcowemu w Zjednoczonym Królestwie;
 - (ii) roboty budowlane, w przypadku gdy towary przetworzone mają stanowić stałą część konstrukcji, która została skonstruowana i zlokalizowana w Irlandii Północnej przez importera lub jeden kolejny podmiot;
 - (iii) bezpośrednie świadczenie usług zdrowotnych lub opiekuńczych w Irlandii Północnej przez importera lub jeden kolejny podmiot;
 - (iv) działania nienastawione na zysk w Irlandii Północnej przez importera lub jeden kolejny podmiot, w przypadku gdy przetworzony towar nie jest następnie sprzedawany; lub
 - (v) ostateczne wykorzystanie paszy dla zwierząt przez importera lub jeden kolejny podmiot w obiektach znajdujących się w Irlandii Północnej.

Artykuł 7

Warunki uznania, że nie istnieje ryzyko późniejszego przemieszczenia danego towaru do Unii

1. Uznaje się, że nie istnieje ryzyko późniejszego przemieszczenia danego towaru do Unii, jeżeli towar ten nie jest uważany za poddawany przetwarzaniu komercyjnemu zgodnie z art. 6 niniejszej decyzji oraz jeżeli:

- a) w przypadku towarów przywożonych do Irlandii Północnej transportem bezpośrednim z innej części Zjednoczonego Królestwa:
 - (i) stawka celna należna zgodnie ze wspólną taryfą celną Unii wynosi zero; lub
 - (ii) importer uzyskał, zgodnie z art. 9–11 niniejszej decyzji, pozwolenie na przywóz tego towaru do Irlandii Północnej w celu jego sprzedaży konsumentom końcowym znajdującym się w Zjednoczonym Królestwie lub ostatecznego wykorzystania przez tych konsumentów, w tym w przypadku gdy towar ten został poddany przetwarzaniu niekomercyjnemu zgodnie z art. 6 niniejszej decyzji przed jego sprzedażą konsumentom końcowym lub jego ostatecznym wykorzystaniem przez tych konsumentów; lub
 - (iii) towar jest przesyłany w paczce, oraz
 - aa) ma charakter niekomercyjny i jest wysyłany przez osobę prywatną do innej osoby prywatnej zamieszkującej w Irlandii Północnej; lub

- bb) jest wysyłany przez przedsiębiorcę za pośrednictwem przewoźnika, który otrzymał pozwolenie zgodnie z art. 12 niniejszej decyzji, do osoby prywatnej zamieszkującej w Irlandii Północnej i jest przeznaczony wyłącznie do użytku osobistego;
- b) w przypadku towarów przywożonych do Irlandii Północnej transportem bezpośrednim z innego miejsca pochodzenia niż Unia lub inne części Zjednoczonego Królestwa:
- (i) stawki celne należne zgodnie ze wspólną taryfą celną Unii są równe lub niższe od stawek należnych zgodnie z taryfą celną Zjednoczonego Królestwa; lub
- (ii) importer uzyskał, zgodnie z art. 9–11 niniejszej decyzji, pozwolenie na przywóz tego towaru do Irlandii Północnej w celu jego sprzedaży konsumentom końcowym znajdującym się w Irlandii Północnej lub ostatecznego wykorzystania przez tych konsumentów (w tym w przypadku gdy towar ten został poddany przetwarzaniu niekomercyjnemu zgodnie z art. 6 niniejszej decyzji przed jego sprzedażą konsumentom końcowym lub jego ostatecznym wykorzystaniem przez tych konsumentów), a różnica między cłem należnym zgodnie ze wspólną taryfą celną Unii a cłem należnym zgodnie z taryfą celną Zjednoczonego Królestwa jest niższa niż 3 % wartości celnej towaru.
2. Ust. 1 lit. a) ppkt (ii), ust. 1 lit. a) ppkt (iii) i ust. 1 lit. b) ppkt (ii) nie mają zastosowania do towarów objętych środkami ochrony handlu przyjętymi przez Unię.
3. Do celów niniejszej decyzji „paczka” oznacza opakowanie zawierające:
- a) towary, inne niż przesyłka z korespondencją, o całkowitej masie brutto nieprzekraczającej 31,5 kg; lub
- b) pojedynczy towar, inny niż przesyłka z korespondencją, o całkowitej masie brutto nieprzekraczającej 100 kg, w odniesieniu do transakcji handlowej.

Artykuł 8

Określenie należnych cel

Do celów art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (i) oraz art. 7 ust. 1 lit. b) niniejszej decyzji stosuje się następujące zasady:

- a) cło należne za towar zgodnie ze wspólną taryfą celną Unii ustala się zgodnie z zasadami określonymi w unijnych przepisach prawa celnego;
- b) cło należne za towar zgodnie z taryfą celną Zjednoczonego Królestwa ustala się zgodnie z zasadami określonymi w przepisach prawa celnego Zjednoczonego Królestwa.

Artykuł 9

Pozwolenie do celów określonych w art. 7

1. Do celów art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 7 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) niniejszej decyzji wnioski o udzielenie pozwolenia na przywóz towarów do Irlandii Północnej transportem bezpośrednim w celu ich sprzedaży konsumentom końcowym lub ostatecznego wykorzystania przez tych konsumentów, składa się do właściwego organu Zjednoczonego Królestwa.

2. Wniosek o udzielenie pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje na temat działalności gospodarczej wnioskodawcy, na temat towarów przywożonych zwykle do Irlandii Północnej, a także opis rodzaju rejestrów, systemów i kontroli stosowanych przez wnioskodawcę w celu zapewnienia, że towary objęte pozwoleniem będą właściwie zgłaszane do celów celnych oraz że możliwe będzie przedstawienie dowodów na poparcie zobowiązania, o którym mowa w art. 10 lit. b) niniejszej decyzji. Przedsiębiorca przechowuje dowody, np. faktury, za ostatnie pięć lat i dostarcza je właściwemu organowi na ich żądanie. Wymogi dotyczące danych w odniesieniu do wniosku są szczegółowo określone w załączniku II do niniejszej decyzji.

3. Pozwolenie obejmuje co najmniej następujące informacje:

- a) imię i nazwisko osoby, której udzielono pozwolenia („posiadacz pozwolenia”);
- b) niepowtarzalny numer referencyjny nadany decyzji przez właściwy organ celny („numer referencyjny pozwolenia”);

c) organ, który udzielił pozwolenia;

d) data wejścia w życie pozwolenia.

4. Przepisy unijnego prawa celnego dotyczące decyzji w sprawie stosowania przepisów prawa celnego mają zastosowanie do wniosków i pozwoleń, o których mowa w niniejszym artykule, w tym w odniesieniu do monitorowania.

5. W przypadku gdy właściwy organ celny Zjednoczonego Królestwa zauważy celowe niewłaściwe wykorzystanie pozwolenia lub naruszenie warunków pozwolenia określonych w niniejszej decyzji, organ ten zawiesza lub cofa pozwolenie.

6. Przedstawiciele Unii mogą zwrócić się do właściwego organu celnego Zjednoczonego Królestwa o weryfikację specjalnego pozwolenia. Właściwy organ celny Zjednoczonego Królestwa podejmie odpowiednie kroki w odpowiedzi na taki wniosek i przekaze informacje na temat podjętych działań w ciągu 30 dni.

Artykuł 10

Ogólne warunki udzielania pozwoleń

Do celów art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 7 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) niniejszej decyzji pozwolenie może zostać wydane wnioskodawcom, którzy:

a) spełniają następujące kryteria dotyczące siedziby:

(i) posiadają w Irlandii Północnej siedzibę lub stałe miejsce prowadzenia działalności,

— w których stale obecny jest personel oraz zasoby techniczne; oraz

— z których towary są sprzedawane konsumentom końcowym lub dostarczane do ostatecznego wykorzystania przez konsumentów końcowych; oraz

— w których rejestry i informacje celne, handlowe i transportowe są dostępne w Irlandii Północnej; lub

(ii) posiadają siedzibę w częściach Zjednoczonego Królestwa innych niż Irlandia Północna i spełniają następujące kryteria:

— ich operacje celne są prowadzone w Zjednoczonym Królestwie;

— posiadają pośredniego przedstawiciela celnego w Irlandii Północnej;

— ich rejestry i informacje celne, handlowe i transportowe są dostępne w Zjednoczonym Królestwie właściwym organom Zjednoczonego Królestwa i przedstawicielom Unii w celu weryfikacji zgodności z warunkami i zobowiązaniami podjętymi na podstawie niniejszej decyzji; oraz

b) zobowiązują się do przywożenia towarów do Irlandii Północnej wyłącznie w celu sprzedaży konsumentom końcowym w Zjednoczonym Królestwie lub ostatecznego wykorzystania przez tych konsumentów, w tym w przypadku gdy towary te zostały poddane przetwarzaniu niekomercyjnemu, zgodnie z art. 6 niniejszej decyzji, przed ich sprzedażą konsumentom końcowym w Zjednoczonym Królestwie lub ich ostatecznym wykorzystaniem przez tych konsumentów; oraz – w przypadku sprzedaży konsumentom końcowym w Irlandii Północnej – zobowiązują się do tego, że sprzedaż będzie dokonywana z jednego lub większej liczby fizycznych punktów sprzedaży w Irlandii Północnej, z których dokonywana jest fizyczna sprzedaż bezpośrednio konsumentom końcowym.

Artykuł 11

Szczególne warunki udzielania pozwoleń importerom

1. Do celów art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 7 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) niniejszej decyzji pozwolenie na przywóz towarów do Irlandii Północnej udzielane jest wyłącznie wnioskodawcom spełniającym warunki określone w art. 10 niniejszej decyzji, a także następujące warunki, wyjaśnione bardziej szczegółowo w załączniku III do niniejszej decyzji:

a) wnioskodawca deklaruje, że zgłosi do dopuszczenia do obrotu towary przywożone do Irlandii Północnej zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) lub art. 7 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) niniejszej decyzji;

- b) w ciągu trzech lat poprzedzających złożenie wniosku wnioskodawca nie dopuścił się żadnego poważnego naruszenia lub powtarzających się naruszeń przepisów prawa celnego i przepisów podatkowych oraz nie został skazany za poważne przestępstwo związane z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą;
- c) w odniesieniu do towarów, które mają zostać zgłoszone jako towary, co do których nie istnieje ryzyko późniejszego przemieszczenia do Unii, wnioskodawca musi wykazać, że posiada wysoki poziom kontroli swoich operacji i przepływu towarów zapewniony przez system zarządzania rejestrem handlowym oraz – w stosownych przypadkach – transportowym, co umożliwia przeprowadzanie właściwych kontroli oraz dostarczenie odpowiednich dowodów na poparcie zobowiązania, o którym mowa w art. 10 lit. b) niniejszej decyzji;
- d) w okresie trzech lat poprzedzających złożenie wniosku lub w okresie od założenia działalności, jeżeli jest on krótszy niż trzy lata, wnioskodawca wykazuje dobrą sytuację finansową, która umożliwia mu wywiązywanie się ze swoich zobowiązań, z należytym uwzględnieniem specyfiki danego rodzaju działalności gospodarczej;
- e) wnioskodawca powinien być w stanie wykazać się jasnym zrozumieniem swoich obowiązków wynikających z tego pozwolenia oraz w odniesieniu do przemieszczania towarów w ramach procedury i sposobu ich wypełniania.

2. Wnioskodawcy muszą być w stanie ustalić, czy towary, które przywożą do Irlandii Północnej, odpowiadają którejkolwiek z kategorii określonych w załączniku IV do niniejszej decyzji.

3. Pozwolenia udzielane są wyłącznie wtedy, gdy organ celny uzna, że będzie w stanie przeprowadzać kontrole zgodnie z odpowiednimi uzgodnionymi ustaleniami operacyjnymi, bez podejmowania niewspółmiernie dużego wysiłku administracyjnego, w tym kontrole wszelkich dowodów na to, że towary zostały sprzedane konsumentom końcowym lub były przeznaczone do ostatecznego wykorzystania przez tych konsumentów.

Artykuł 12

Szczególne warunki udzielania pozwoleń przewoźnikom

1. Do celów art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) lit. bb) niniejszej decyzji przedsiębiorca przemieszczający paczki, w tym wyznaczony operator pocztowy Zjednoczonego Królestwa, może ubiegać się o status upoważnionego przewoźnika przemieszczającego paczki z innej części Zjednoczonego Królestwa do Irlandii Północnej („upoważniony przewoźnik”), jeżeli spełnia on następujące warunki:

- a) jest zarejestrowany jako przedsiębiorca;
- b) ma siedzibę w Zjednoczonym Królestwie, a w przypadku gdy nie ma siedziby w Irlandii Północnej, ma tam pośredniego przedstawiciela celnego;
- c) w ciągu trzech lat poprzedzających złożenie wniosku nie popełnił żadnego poważnego lub powtarzającego się naruszenia wymogów ustawowych lub wykonawczych dotyczących prowadzonej przez niego działalności gospodarczej;
- d) musi posiadać wysoki poziom kontroli swoich operacji za pomocą systemu zarządzania rejestrami handlowymi i, w stosownych przypadkach, transportowymi, który umożliwia odpowiednie kontrole i dostarczanie dowodów na poparcie jego działalności gospodarczej.

2. Pozwolenia udzielane są tylko wówczas, gdy właściwy organ Zjednoczonego Królestwa uzna, że będzie w stanie przeprowadzać kontrole zgodnie z odpowiednimi uzgodnionymi ustaleniami operacyjnymi, bez podejmowania niewspółmiernie dużego wysiłku administracyjnego, w tym kontrole wszelkich dowodów na to, że towary zostały dostarczone do osób prywatnych zamieszkujących w Irlandii Północnej.

Artykuł 13

Obowiązki upoważnionych przewoźników

Upoważniony przewoźnik:

- a) przejmuje odpowiedzialność za ustalenie, czy towary w danej paczce należą do rodzaju opisanego w art. 138 lit. l) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 ⁽³⁾;
- b) utrzymuje procesy operacyjne umożliwiające rozróżnienie przedsiębiorców i osób prywatnych jako odbiorców lub nadawców paczek;
- c) musi być w stanie ustalić, czy towary, które przywozi do Irlandii Północnej, odpowiadają kategorii 1 określonej w załączniku IV do niniejszej decyzji;
- d) utrzymuje systemy umożliwiające gromadzenie i udostępnianie danych, o których mowa w załączniku 52-03 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446;
- e) przekazuje właściwemu organowi Zjednoczonego Królestwa dane, o których mowa w art. 141 ust. 1 lit. d) ppkt (vii) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, w regularnych odstępach czasu i na warunkach w nim określonych;
- f) zgłasza właściwemu organowi Zjednoczonego Królestwa wszelkie podejrzone działania związane z przemieszczaniem paczek, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) lit. bb) niniejszej decyzji;
- g) odpowiada na doraźne wnioski właściwego organu Zjednoczonego Królestwa o udzielenie dalszych informacji;
- h) stosuje się do wszelkich instrukcji wydawanych przez właściwy organ Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do przemieszczania paczek, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) lit. bb) niniejszej decyzji.

Artykuł 14

Wymiana informacji na temat stosowania art. 5 ust. 1 i 2 Protokołu

1. Bez uszczerbku dla swoich obowiązków wynikających z art. 5 ust. 4 Protokołu, w związku z rozporządzeniem (WE) nr 638/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 ⁽⁵⁾, Zjednoczone Królestwo co miesiąc przekazuje Unii informacje na temat stosowania art. 5 ust. 1 i 2 Protokołu oraz niniejszej decyzji. Informacje te obejmują ilości i wartości, w formie zagregowanej oraz dla każdej przesyłki, jak również środki transportu, odnoszące się do:

- a) towarów przywożonych do Irlandii Północnej, w odniesieniu do których nie były należne żadne cła zgodnie z art. 5 ust. 1 akapit pierwszy Protokołu;
- b) towarów przywożonych do Irlandii Północnej, w odniesieniu do których należne cła były cłami obowiązującymi w Zjednoczonym Królestwie zgodnie z art. 5 ust. 1 akapit drugi Protokołu; oraz
- c) towarów przywożonych do Irlandii Północnej, w odniesieniu do których należne cła były zgodne ze wspólną taryfą celną Unii.

2. Zjednoczone Królestwo przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, piętnastego dnia roboczego miesiąca następującego po miesiącu, którego dotyczą informacje.

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 638/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie danych statystycznych Wspólnoty odnoszących się do handlu towarami między państwami członkowskimi oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3330/91 (Dz.U. L 102 z 7.4.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1172/95 (Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 23).

3. Informacje przekazuje się przy użyciu technik elektronicznego przetwarzania danych.
4. Na wniosek przedstawicieli Unii, o których mowa w decyzji nr 6/2020 Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ⁽⁶⁾, i nie rzadziej niż dwa razy w roku właściwe organy Zjednoczonego Królestwa przekazują tym przedstawicielom informacje, w formie zbiorczej oraz w odniesieniu do poszczególnych pozwoleń, na temat pozwoleń wydanych na podstawie art. 9–12 niniejszej decyzji, w tym informacje o liczbie przyjętych, odrzuconych i cofniętych pozwoleń oraz o miejscu prowadzenia działalności posiadaczy pozwoleń.

Artykuł 15

Zmiana, zawieszenie i ustanie obowiązywania sekcji 2 niniejszej decyzji

1. Wspólny Komitet omawia stosowanie niniejszej sekcji, o ile Strony nie postanowią inaczej.
2. Unia może powiadomić Zjednoczone Królestwo w ramach Wspólnego Komitetu, jeżeli Zjednoczone Królestwo:
 - a) w trwały sposób nie wywiązało się z wdrożenia art. 5 decyzji nr 6/2020 Wspólnego Komitetu poprzez zapewnienie dostępu do informacji zawartych w sieciach, systemach informacyjnych i bazach danych Zjednoczonego Królestwa oraz w krajowych modułach Zjednoczonego Królestwa systemów unijnych, o których mowa w załączniku I do tej decyzji Wspólnego Komitetu, lub
 - b) sześć miesięcy po dniu, o którym mowa w art. 23 ust. 5 niniejszej decyzji, lub w dowolnym momencie po tym terminie, nie zapewniło przedstawicielom Unii dostępu do informacji zawartych w sieciach, systemach informacyjnych i bazach danych Zjednoczonego Królestwa oraz w krajowych modułach Zjednoczonego Królestwa systemów unijnych, o których mowa w lit. a), w dostępnym formacie i w sposób umożliwiający im przeprowadzanie analizy ryzyka, w tym identyfikację bieżących i przeszłych tendencji; lub
 - c) dopuszcza się poważnych nieprawidłowości w zarządzaniu wykonaniem art. 9–14 niniejszej decyzji i załącznika III do niniejszej decyzji.

Unia informuje Zjednoczone Królestwo o przyczynach dokonania przez nią powiadomienia. Strony dokładają wszelkich starań, aby znaleźć obopólnie satysfakcjonujące rozwiązanie danej kwestii. Jeżeli Strony nie znajdą obopólnie satysfakcjonującego rozwiązania w ciągu 30 dni roboczych od powiadomienia albo w dłuższym okresie wskazanym przez Wspólny Komitet, art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (ii), art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii), art. 7 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) i art. 9–14 niniejszej decyzji przestają obowiązywać od pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie tego okresu.

W przypadku, o którym mowa w akapicie drugim, Unia i Zjednoczone Królestwo rozpoczynają niezwłocznie konsultacje w ramach Wspólnego Komitetu i dokładają wszelkich starań, aby znaleźć obopólnie satysfakcjonujące rozwiązanie danej kwestii albo uzgodnić alternatywne postanowienia na okres zawieszenia.

Jeżeli sytuacja, która doprowadziła do takiego powiadomienia, została naprawiona, Unia powiadamia o tym Zjednoczone Królestwo w ramach Wspólnego Komitetu. W takim przypadku przepisy, o których mowa w akapicie drugim, stosuje się ponownie od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano drugiego powiadomienia.

3. Zjednoczone Królestwo może powiadomić Unię w ramach Wspólnego Komitetu w przypadku, gdy akty Unii przewidujące ułatwienia w przemieszczaniu towarów, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) niniejszej decyzji, przestają obowiązywać, w całości lub w części, w taki sposób, że nie zapewniają już takiego samego poziomu ułatwień.

⁽⁶⁾ Decyzja nr 6/2020 Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej z dnia 17 grudnia 2020 r. dotycząca praktycznych ustaleń roboczych odnoszących się do wykonywania praw przedstawicieli Unii, o których mowa w art. 12 ust. 2 Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej [2020/2250] (Dz.U. L 443 z 30.12.2020, s. 16).

Zjednoczone Królestwo informuje Unię o przyczynach dokonania przez nie powiadomienia. Strony dokładają wszelkich starań, aby znaleźć obopólnie satysfakcjonujące rozwiązanie danej kwestii. Jeżeli Strony nie znajdą obopólnie satysfakcjonującego rozwiązania w ciągu 30 dni roboczych od powiadomienia albo w dłuższym okresie wskazanym przez Wspólny Komitet, art. 9, 10, 11 i 14 niniejszej decyzji przestają obowiązywać od pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie tego okresu, a w ich miejsce obowiązują przepisy identyczne z przepisami zawartymi w art. 5–8 decyzji Wspólnego Komitetu nr 4/2020.

Jeżeli sytuacja, która doprowadziła do takiego powiadomienia, została naprawiona, Zjednoczone Królestwo powiadamia o tym Unię w ramach Wspólnego Komitetu. W takim przypadku stosuje się ponownie art. 9, 10, 11 i 14 niniejszej decyzji, a przepisy identyczne z przepisami zawartymi w art. 5–8 decyzji Wspólnego Komitetu nr 4/2020 przestają obowiązywać od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano drugiego powiadomienia.

4. Jeżeli jedna ze Stron uzna, że dochodzi do znaczącego przekierowania handlu, oszustw lub innych nielegalnych działań, informuje o tym drugą Stronę za pośrednictwem Wspólnego Komitetu w terminie najpóźniej jednego roku od dnia, o którym mowa w art. 23 ust. 5 niniejszej decyzji, przy czym strony dokładają wszelkich starań, aby znaleźć obopólnie satysfakcjonujące rozwiązanie danej kwestii. Jeżeli Strony nie znajdą obopólnie satysfakcjonującego rozwiązania art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (ii), art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii), art. 7 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) i art. 9–14 niniejszej decyzji przestają obowiązywać 24 miesiące po dniu, o którym mowa w art. 23 ust. 5 niniejszej decyzji, chyba że w ciągu 18 miesięcy od dnia, o którym mowa w art. 23 ust. 5 niniejszej decyzji, Wspólny Komitet postanowi o dalszym ich stosowaniu.

W przypadku ustania obowiązywania art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (ii), art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii), art. 7 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) i art. 9–14 niniejszej decyzji zgodnie z akapitem pierwszym Wspólny Komitet zmienia niniejszą decyzję nie później niż w ciągu 24 miesięcy od dnia, o którym mowa w art. 23 ust. 5 niniejszej decyzji, w celu zapewnienia, aby odpowiedni alternatywny przepis obowiązywał od dnia przypadającego 24 miesiące po dniu, o którym mowa w art. 23 ust. 5 niniejszej decyzji, z uwzględnieniem szczególnych okoliczności w Irlandii Północnej i z pełnym poszanowaniem miejsca Irlandii Północnej w ramach obszaru celnego Zjednoczonego Królestwa.

W przypadku zawieszenia obowiązywania art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii), art. 7 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) i art. 9–14 niniejszej decyzji zgodnie z ust. 2 lit. a) lub b) niniejszego artykułu okresy wskazane w akapitach pierwszym i drugim zostają wydłużone o okres takiego zawieszenia.

Artykuł 16

Uchylenie decyzji Wspólnego Komitetu nr 4/2020

Niniejsza sekcja niniejszej decyzji zastępuje decyzję Wspólnego Komitetu nr 4/2020, która niniejszym traci moc.

SEKCJA 3

Ustanowienie mechanizmu wzmocnionej koordynacji związanej z funkcjonowaniem Protokołu w zakresie VAT i akcyzy

Artykuł 17

Przedmiot

1. Niniejszym ustanawia się mechanizm wzmocnionej koordynacji w zakresie VAT i akcyzy dotyczących towarów (zwany dalej „mechanizmem”).
2. Mechanizm służy wsparciu Wspólnego Komitetu w wypełnianiu zadania polegającego na przeglądzie wdrażania i stosowania art. 8 Protokołu w odniesieniu do przepisów prawa Unii wymienionych w załączniku 3 do Protokołu, z uwzględnieniem faktu, że Irlandia Północna stanowi integralną część rynku wewnętrznego Zjednoczonego Królestwa, oraz przy jednoczesnym zapewnieniu integralności rynku wewnętrznego Unii.

Artykuł 18

Zadania

Mechanizm służy wspieraniu Wspólnego Komitetu w zakresie:

- a) zapewnienia forum umożliwiającego lepszą i terminową koordynację zarówno wymiany istotnych informacji, jak i konsultowania przyszłych przepisów z zakresu VAT i akcyzy w Zjednoczonym Królestwie i w Unii we wszystkich przypadkach mających szczególny wpływ na wymianę towarową w Irlandii Północnej ze względu na istotne zmiany przewidziane w mających zastosowanie ramach prawnych lub poważne trudności, które mogą wynikać z różnego traktowania towarów i usług na potrzeby VAT;
- b) zapewnienia forum oceny potencjalnych skutków i przygotowania sprawnego wdrożenia w Irlandii Północnej przepisów, o których mowa w lit. a). Przeprowadzenie oceny powinno w szczególności służyć uniknięciu nadmiernych obciążeń administracyjnych i zbędnych kosztów dla przedsiębiorstw i organów podatkowych;
- c) zapewnienia forum do dyskusji o praktycznych trudnościach związanych ze stosowaniem obowiązujących przepisów z zakresu VAT i akcyzy w Zjednoczonym Królestwie i w Unii, mających zastosowanie na mocy Protokołu;
- d) przyjmowania decyzji lub zaleceń dotyczących przepisów prawa Unii wymienionych w załączniku 3 do Protokołu, przy jednoczesnym unikaniu negatywnego wpływu powodującego wzrost ryzyka wystąpienia oszustw podatkowych i wszelkich potencjalnych zakłóceń konkurencji w Unii. Takie decyzje i zalecenia nie mają wpływu na poziom podatku VAT i akcyzy nakładanych na towary; oraz
- e) omawiania i przyjmowania wszelkich innych właściwych środków niezbędnych, aby rozwiązać kwestie wynikające z wdrażania i stosowania art. 8 Protokołu.

Artykuł 19

Decyzje operacyjne

1. Współprzewodniczący specjalnego komitetu do spraw związanych z Wdrażaniem Protokołu w sprawie Irlandii / Irlandii Północnej ustanowionego na mocy art. 165 ust. 1 lit. c) umowy o wystąpieniu (zwany dalej „specjalnym komite-tem”) zwołują w razie potrzeby posiedzenia specjalnego komitetu poświęcone kwestii VAT i akcyzy dotyczących towarów. Posiedzenia te zostaną określone mianem mechanizmu wzmocnionej koordynacji w zakresie VAT i akcyzy.

Każdy ze współprzewodniczących specjalnego komitetu wyznaczy głównego eksperta w dziedzinie VAT i akcyzy (zwanym dalej „głównymi ekspertami”).

2. Posiedzenia tego mechanizmu organizuje się w zależności od potrzeb. Między posiedzeniami główni eksperci mogą nieformalnie wymieniać się poglądami, a także nieformalnie się spotykać. Po każdym nieformalnym spotkaniu główni eksperci sporządzają protokół i przesyłają go współprzewodniczącym specjalnego komitetu oraz wspólnej konsultacyjnej grupie roboczej ustanowionej na mocy art. 15 Protokołu (zwanej dalej „wspólną konsultacyjną grupą roboczą”).

3. Główni eksperci przedkładają współprzewodniczącym specjalnego komitetu sprawozdanie końcowe podsumowujące wyniki dyskusji nad konkretnym zagadnieniem i określające wszelkie ewentualne zalecenia, a także wszelkie kwestie, co do których nie udało się osiągnąć porozumienia.

4. Główni eksperci mogą zapraszać przedstawicieli osób trzecich lub innych ekspertów do dyskusji nad konkretnymi kwestiami. Nazwiska tych ekspertów przekazują współprzewodniczącym specjalnego komitetu.

Współprzewodniczący wspólnej konsultacyjnej grupy roboczej mogą uczestniczyć w posiedzeniach mechanizmu. Współprzewodniczący wspólnej konsultacyjnej grupy roboczej mogą również informować głównych ekspertów o planowanych aktach Unii i innych kwestiach związanych z VAT i akcyzą dotyczących towarów.

5. Regulamin Wspólnego Komitetu i specjalnych komitetów określony w załączniku VIII do umowy o wystąpieniu stosuje się odpowiednio do mechanizmu, o ile niniejsza decyzja nie stanowi inaczej.

*Artykuł 20***Projekty decyzji lub zaleceń związanych z niniejszą sekcją**

W oparciu o sprawozdanie końcowe głównych ekspertów, o którym mowa w art. 19 ust. 3, specjalny komitet może sporządzać projekty decyzji i zaleceń oraz przedkładać je Wspólnemu Komitetowi do przyjęcia. W projektach tych określa się:

- a) problemy wspólnie wskazane przez Unię i Zjednoczone Królestwo w związku ze stosowaniem art. 8 Protokołu; oraz
- b) proponowane rozwiązania tych problemów.

*Artykuł 21***Przegląd niniejszej sekcji**

Mechanizm będzie regularnie poddawany przeglądowi i, w stosownych przypadkach, odpowiednio zmieniany.

Pierwszy przegląd przeprowadza się najpóźniej do dnia 1 stycznia 2027 r.

*SEKCJA 4***Przepisy końcowe***Artykuł 22*

Załączniki od I do IV stanowią integralną część niniejszej decyzji.

*Artykuł 23***Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania**

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej przyjęciu.
2. Sekcje 1, 3 i 4 mają zastosowanie od dnia wejścia w życie niniejszej decyzji.
3. Art. 9, 11 i 12 niniejszej decyzji i załącznika III do niniejszej decyzji mają zastosowanie od dnia wejścia w życie niniejszej decyzji. Od tego dnia art. 5 i 7 decyzji nr 4/2020 Wspólnego Komitetu przestają mieć zastosowanie. Pozwolenie udzielone na podstawie art. 5 i 7 decyzji nr 4/2020 Wspólnego Komitetu pozostaje ważne do dnia, w którym rozpoczyna się stosowanie przepisów niniejszej decyzji – z wyjątkiem art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii), art. 9, 11, 12, 13 i art. 15 ust. 3 – zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu. Każde pozwolenie udzielone na podstawie art. 9 i 11 niniejszej decyzji będzie traktowane jak pozwolenie udzielone na podstawie art. 5 i 7 decyzji nr 4/2020 Wspólnego Komitetu dopóki zastosowanie będą miały pozostałe przepisy tej decyzji nr 4/2020 Wspólnego Komitetu.
4. Z zastrzeżeniem przepisów akapitu drugiego, pozostałe przepisy niniejszej decyzji – z wyjątkiem art. 7 ust. 1 lit. a) pkt (iii), art. 13 i art. 15 ust. 3 – mają zastosowanie od dnia 30 września 2023 r., pod warunkiem że w ramach Wspólnego Komitetu złożono następujące oświadczenia:
 - a) oświadczenie Unii, w którym wyraża ona zadowolenie z tego, że:
 - (i) Zjednoczone Królestwo wdrożyło art. 5 decyzji nr 6/2020 Wspólnego Komitetu poprzez zapewnienie dostępu do informacji zawartych w sieciach, systemach informacyjnych i bazach danych Zjednoczonego Królestwa oraz w krajowych modułach Zjednoczonego Królestwa systemów unijnych, o których mowa w załączniku I do tej decyzji Wspólnego Komitetu; oraz
 - (ii) wszystkie istniejące numery EORI rozpoczynające się od kodu „XI” zostały prawidłowo wydane; oraz
 - (iii) Zjednoczone Królestwo wydało nowe wytyczne dotyczące paczek w sposób określony w niniejszej decyzji; oraz
 - (iv) Zjednoczone Królestwo wydało jednostronną deklarację w sprawie procedur wywozu towarów przemieszczanych z Irlandii Północnej do innych części Zjednoczonego Królestwa;

- b) oświadczenie Zjednoczonego Królestwa, w którym potwierdza ono, że wszystkim importerom, którzy zamierzają prowadzić działalność na podstawie art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 7 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) niniejszej decyzji udzielono pozwolenia zgodnie z art. 9 i 11 niniejszej decyzji oraz załącznikiem III do niniejszej decyzji.

W przypadku gdy do dnia 30 września 2023 r. nie złożono co najmniej jednej z deklaracji, o których mowa w akapicie pierwszym, przepisy niniejszej decyzji – z wyjątkiem art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii), art. 9, 11, 12, 13 i art. 15 ust. 3 – stosuje się od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym złożono ostatnią z tych deklaracji.

5. Pod warunkiem wejścia w życie aktów Unii przewidujących ułatwienia w przemieszczaniu towarów, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) niniejszej decyzji, z zastrzeżeniem akapitu drugiego, art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii), art. 13 i art. 15 ust. 3 stosuje się od dnia 30 września 2024 r., pod warunkiem że w ramach Wspólnego Komitetu złożono następujące oświadczenia:

- a) oświadczenie Unii, w którym wyraża ona zadowolenie z tego, że Zjednoczone Królestwo utworzyło sieci, systemy informatyczne i bazy danych w odniesieniu do danych, o których mowa w art. 141 ust. 10 lit. d) ppkt (vii) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446, które to dane mają być udostępniane właściwemu organowi Zjednoczonego Królestwa, oraz zadowolenie z wdrożenia przez Zjednoczone Królestwo art. 5 decyzji Wspólnego Komitetu nr 6/2020 poprzez zapewnienie dostępu do informacji zawartych w tych sieciach, systemach informacyjnych i bazach danych; oraz
- b) oświadczenie Zjednoczonego Królestwa, w którym potwierdza ono, że wszyscy upoważnieni przewoźnicy są w stanie wypełnić obowiązki określone w art. 13 niniejszej decyzji.

W przypadku gdy obie deklaracje, o których mowa w akapicie pierwszym, złożono wcześniej niż do dnia 30 września 2024 r. lub w przypadku gdy do tego dnia nie złożono co najmniej jednej z tych deklaracji, art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii), art. 13 i art. 15 ust. 3 stosuje się od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym złożono ostatnią z tych deklaracji.

Sporządzono w Londynie dnia 24 marca 2023 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu
Współprzewodniczący
Maroš ŠEFČOVIČ
James CLEVERLY

ZAŁĄCZNIK I

Jednostronna deklaracja Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej**Udział instytucji ustanowionych Porozumieniem z 1998 r.**

1. Zjednoczone Królestwo przyjmie następującą procedurę stosowania klauzuli hamulca bezpieczeństwa, o której mowa w art. 13 ust. 3a ram windsorskich ⁽¹⁾. Klauzula ta znajdzie zastosowanie w wyjątkowych okolicznościach, o których mowa w niniejszej deklaracji, i pozostanie bez uszczerbku dla statusu głosowania w trybie „cross-community voting” oraz dla pozostałych zabezpieczeń przewidzianych w Porozumieniu z 1998 r., które mają zastosowanie tylko i wyłącznie w przypadku kwestii przekazanych w drodze dewolucji.
 - a) Klauzula ta będzie stosowana tylko i wyłącznie w przypadku, gdy po dacie niniejszej deklaracji rząd Irlandii Północnej zostanie przywrócony i zacznie ponownie funkcjonować, zarówno premier, jak i wicepremier obejmą urząd, a posiedzenia Zgromadzenia Irlandii Północnej będą odbywać się regularnie. Członkowie Zgromadzenia Ustawodawczego („deputowani”) chcący skorzystać z klauzuli muszą zatem indywidualnie i wspólnie w dobrej wierze dążyć do zapewnienia pełnego funkcjonowania instytucji, w tym poprzez nominację ministrów i wsparcie normalnego funkcjonowania Zgromadzenia.
 - b) Minimalny próg potrzebny, aby zastosować klauzulę, będzie oparty na tej samej zasadzie, co w przypadku odrębnej procedury „Petition of Concern” wprowadzonej Porozumieniem z 1998 r. i zaktualizowanej w 2020 r. umową „Nowa dekada, nowe podejście”. Oznacza to, że 30 deputowanych z co najmniej dwóch partii (z wyłączeniem przewodniczącego i jego zastępców) będzie musiało powiadomić rząd Zjednoczonego Królestwa o zamiarze zastosowania klauzuli hamulca bezpieczeństwa.
 - c) Przy przekazywaniu powiadomienia rządowi Zjednoczonego Królestwa deputowani będą musieli wykazać w szczegółowym i publicznie dostępnym pisemnym wyjaśnieniu, że:
 - (i) spełnili takie same wymogi, jak te określone w załączniku B do części 2 umowy „Nowa dekada, nowe podejście”, a mianowicie, że powiadomienie dokonywane jest jedynie w najbardziej wyjątkowych okolicznościach i stanowi ostateczność w następstwie wykorzystania wszelkich innych dostępnych mechanizmów;
 - (ii) spełniono warunki określone w art. 13 ust. 3a akapit trzeci ram windsorskich oraz
 - (iii) deputowani najpierw postarali się przeprowadzić merytoryczne dyskusje z rządem Zjednoczonego Królestwa i dyskusje w ramach rządu Irlandii Północnej, mające na celu zbadanie wszystkich możliwości w odniesieniu do aktu Unii; podjęli kroki, aby skonsultować się z przedsiębiorstwami, innymi przedsiębiorstwami handlowymi i społeczeństwem obywatelskim, których dany akt Unii dotyczy, oraz w granicach rozsądku wykorzystali mające zastosowanie procesy konsultacji przewidziane przez Unię Europejską w odniesieniu do nowych aktów Unii mających znaczenie dla Irlandii Północnej.
2. Jeżeli Zjednoczone Królestwo uzna, że warunki określone w ust. 1 lit. a) i b) zostały spełnione, a wyjaśnienie przedstawione zgodnie z ust. 1 lit. c) jest zadowalające, powiadomi o tym Unię zgodnie z art. 13 ust. 3a akapit pierwszy ram windsorskich.
3. Zjednoczone Królestwo zobowiązuje się poinformować Unię niezwłocznie po otrzymaniu od deputowanych powiadomienia.
4. Zjednoczone Królestwo, w następstwie powiadomienia Unii o zastosowaniu klauzuli hamulca bezpieczeństwa, zobowiązuje się uczestniczyć w ramach Wspólnego Komitetu w intensywnych konsultacjach dotyczących danego aktu Unii, jak przewidziano w art. 13 ust. 4 ram windsorskich.

⁽¹⁾ Zob. wspólna deklaracja nr 1/2023.

ZAŁĄCZNIK II

Wniosek o udzielenie pozwolenia na przywóz do Irlandii Północnej towarów przeznaczonych dla konsumentów końcowych**(o którym mowa w art. 9)**

Informacje dotyczące wniosku

1. Dokumenty potwierdzające

Obowiązkowe dokumenty potwierdzające i informacje dostarczane przez wszystkich wnioskodawców:

Dokument założycielski/dowód posiadania stałej siedziby.

2. Inne dokumenty potwierdzające i informacje dostarczane przez wnioskodawcę:

Wszelkie inne dokumenty lub informacje uzupełniające, które uznaje się za istotne do celów sprawdzenia, czy wnioskodawca spełnia warunki, o których mowa w art. 10 i 11 decyzji.

Należy podać informacje na temat rodzaju dokumentu oraz w stosownych przypadkach, numer identyfikacyjny lub datę wystawienia dokumentów potwierdzających dołączonych do wniosku. Należy również wskazać całkowitą liczbę dołączonych dokumentów.

3. Data i podpis wnioskodawcy

Wnioski składane przy użyciu technik elektronicznego przetwarzania danych musi uwierzytelnić osoba składająca wniosek.

Dzień, w którym wnioskodawca podpisał lub w inny sposób uwierzytelnił wniosek.

Dane wnioskodawcy

4. Wnioskodawca

Wnioskodawcą jest osoba, która składa do organów celnych wniosek o wydanie decyzji.

Należy podać imię i nazwisko oraz adres danej osoby.

5. Numer identyfikacyjny wnioskodawcy

Wnioskodawcą jest osoba, która składa do organów celnych wniosek o wydanie decyzji.

Należy podać numer rejestracyjny i identyfikacyjny przedsiębiorcy (numer EORI) danej osoby, określony w art. 1 pkt 18 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

6. Status prawny wnioskodawcy

Status prawny zgodnie z dokumentem założycielskim.

7. Numer identyfikacyjny (numery identyfikacyjne) VAT

Należy podać numer identyfikacyjny VAT, jeżeli został nadany.

8. Działalność gospodarcza

Należy podać informacje na temat działalności gospodarczej wnioskodawcy. Proszę krótko opisać swoją działalność handlową i określić swoją rolę w łańcuchu dostaw (np. producent towarów, importer, sprzedawca detaliczny itp.). Proszę podać:

- zamierzone wykorzystanie przywożonych towarów, a także opis rodzaju towarów oraz informację, czy są one poddawane jakiegokolwiek rodzajowi przetwarzania;
- szacunkową liczbę składanych w ciągu roku zgłoszeń do dopuszczenia przedmiotowych towarów do obrotu;
- rodzaj rejestrów, systemów i kontroli wprowadzonych w celu realizacji zobowiązania, o którym mowa w art. 10 lit. b).

9. Roczny obrót

Do celów art. 6 niniejszej decyzji należy podać roczny obrót za ostatni pełny rok obrotowy. W przypadku nowo utworzonego przedsiębiorstwa należy dostarczyć dane i informacje umożliwiające oszacowanie przewidywanego obrotu, np. najnowsze zestawienia przepływów pieniężnych, bilanse oraz prognozy zysków i strat zatwierdzone przez dyrektorów/partnerów/wyłącznego właściciela.

10. Osoba wyznaczona do kontaktów odpowiedzialna za wniosek

Osoba wyznaczona do kontaktów jest odpowiedzialna za utrzymywanie kontaktów z organami celnymi w kwestiach związanych z wnioskiem.

Należy podać imię i nazwisko osoby wyznaczonej do kontaktów oraz jej numer telefonu lub adres e-mail (najlepiej funkcyjnej skrzynki pocztowej).

11. Osoba kierująca przedsiębiorstwem wnioskodawcy lub nadzorująca zarządzanie nim

Do celów art. 11 ust. 1 lit. b) niniejszej decyzji należy podać imię i nazwisko oraz pełne dane odpowiedniej osoby (osób) zgodnie ze statusem prawnym/formą prawną przedsiębiorstwa wnioskodawcy, w szczególności: dyrektora/kierownika przedsiębiorstwa i ewentualnych dyrektorów zarządu. Dane powinny obejmować: imię i nazwisko, adres, datę urodzenia i krajowy numer identyfikacyjny.

Daty, godziny, okresy i miejsca

12. Data założenia

Cyframi – dzień, miesiąc oraz rok założenia.

13. Adres siedziby/adres zamieszkania

Dokładny adres miejsca siedziby/zamieszkania osoby, w tym identyfikator państwa lub terytorium.

14. Miejsce prowadzenia dokumentacji

Należy podać pełny adres miejsca lub miejsc, w których jest lub ma być prowadzona dokumentacja wnioskodawcy. Kod UN/LOCODE może zastąpić adres, jeśli umożliwia jednoznaczną identyfikację danej lokalizacji.

15. Miejsce (miejsca) przetwarzania lub wykorzystania

Proszę podać adres miejsca lub miejsc, w których towary będą, w stosownych przypadkach, przetwarzane i sprzedawane konsumentom końcowym.

ZAŁĄCZNIK III

Wyjaśnienie warunków, o których mowa w art. 11

Niniejszy załącznik stanowi wyjaśnienie warunków określonych w art. 11 i nie zmienia (nie zawęża, ani nie rozszerza) tych warunków.

Art. 11 ust. 1 lit. b)

1. Kryterium ustanowione w art. 11 ust. 1 lit. b) niniejszej decyzji uznaje się za spełnione, jeżeli:
 - a) żaden organ administracyjny ani sądowy nie wydał decyzji, w której stwierdzono by, że w ciągu trzech lat poprzedzających złożenie wniosku jedna z osób wskazanych w lit. b) dopuściła się poważnego naruszenia lub powtarzających się naruszeń przepisów prawa celnego lub przepisów podatkowych w odniesieniu do swojej działalności gospodarczej; oraz
 - b) żadna z poniżej wymienionych osób nie została skazana za poważne przestępstwo związane z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą ani, w stosownych przypadkach, z działalnością gospodarczą prowadzoną przez wnioskodawcę:
 - (i) wnioskodawca,
 - (ii) pracownik lub pracownicy, w tym przedstawiciel lub przedstawiciele bezpośredni odpowiedzialni za sprawy administracyjne wnioskodawcy związane z przemieszczaniem towarów w ramach tej procedury,
 - (iii) osoba lub osoby kierujące wnioskodawcą lub sprawujące kontrolę nad jego kierownictwem oraz
 - (iv) osoba działająca we własnym imieniu i na rzecz wnioskodawcy w związku z przemieszczaniem towarów w ramach tej procedury.
2. Kryterium to można jednak uznać za spełnione także w przypadku, gdy właściwy organ uzna, że dane naruszenie ma niewielkie znaczenie w kontekście liczby lub wielkości powiązanych operacji, a właściwy organ nie ma wątpliwości co do dobrej wiary wnioskodawcy.
3. W przypadku gdy osoba, o której mowa w ust. 1 lit. b) ppkt (iii), inna niż wnioskodawca, ma siedzibę lub miejsce zamieszkania poza Zjednoczonym Królestwem, właściwy organ dokonuje oceny spełnienia tego kryterium w oparciu o dostępne mu dokumenty i informacje.
4. W przypadku gdy wnioskodawca prowadzi działalność krócej niż trzy lata, właściwy organ dokonuje oceny spełnienia tego kryterium w oparciu o dostępne mu dokumenty i informacje.

Art. 11 ust. 1 lit. c)

Kryterium ustanowione w art. 11 ust. 1 lit. c) niniejszej decyzji uznaje się za spełnione, jeżeli:

5. Organizacja administracyjna oraz kontrole wewnętrzne wnioskodawcy odpowiadają rodzajowi i wielkości przedsiębiorstwa i są odpowiednie, aby zarządzać przepływem towarów. Kontrole wewnętrzne wnioskodawcy muszą umożliwiać wykrywanie i korygowanie błędów oraz zapobieganie im, a także wykrywanie w jego organizacji nielegalnych działań i zapobieganie im.
6. Wnioskodawca powinien wykazać, że prowadzi odpowiednie rejestry w odniesieniu do przemieszczania towarów w ramach tej procedury. Powinien również wykazać, że stosuje procedury ochrony przed utratą informacji oraz procedury archiwizacji w odniesieniu do przechowywania historycznych danych, które uwzględniają przeprowadzanie ocen, tworzenie kopii zapasowych i ochronę wpisów przez okres pięciu lat.
7. Zarządzanie dokumentacją powinno być zgodne z zasadami rachunkowości stosowanymi w Zjednoczonym Królestwie.

8. Rejestry dotyczące przemieszczania towarów do Irlandii Północnej powinny być zintegrowane z systemem rachunkowości lub, jeżeli są prowadzone oddzielnie, powinna istnieć możliwość przeprowadzenia kontroli krzyżowych między wpisami dotyczącymi zakupu, sprzedaży i kontroli zapasów a wpisami dotyczącymi przemieszczania towarów.
9. Na żądanie, upoważniony przedsiębiorca zapewnia właściwemu organowi elektroniczny lub fizyczny dostęp do rejestrów, o których mowa w pkt 8, w odpowiednim formacie.
10. Upoważniony przedsiębiorca zobowiązany jest informować właściwe organy Zjednoczonego Królestwa o każdym przypadku wykrycia trudności związanych z przestrzeganiem przepisów, a także o wszelkich czynnikach pojawiających się po podjęciu decyzji o przyznaniu mu statusu upoważnionego przedsiębiorcy, które mogą mieć wpływ na dalsze obowiązywanie lub charakter tego statusu. Należy opracować wewnętrzne instrukcje, aby zapewnić, że odpowiedni pracownicy są świadomi sposobu informowania właściwego organu o wystąpieniu takich trudności.
11. W przypadku gdy upoważnieni przedsiębiorcy zajmują się przemieszczaniem towarów objętych zakazami lub ograniczeniami, należy wprowadzić procedury właściwego postępowania z tymi towarami zgodnie z odpowiednimi przepisami.
12. Upoważniony przedsiębiorca musi dysponować dowodami na to, że jego nabywcy są w stanie właściwie ocenić towary przemieszczane w ramach tej procedury. Należy wprowadzić środki, które zagwarantują, że wszelkie towary przemieszczane w ramach tej procedury będą sprzedawane lub wykorzystywane wyłącznie wtedy, gdy jest to zgodne z niniejszą decyzją Wspólnego Komitetu. Upoważniony przedsiębiorca będzie musiał dysponować odpowiednią wiedzą o bieżącej działalności gospodarczej swoich nowych i istniejących klientów wystarczającą, aby zapewnić, że zaufany przedsiębiorca spełnia kryteria określone w niniejszej decyzji Wspólnego Komitetu. Poniżej przedstawiono przykładowe scenariusze, w których upoważniony przedsiębiorca niebędący osobą odpowiedzialną za końcowe miejsce przeznaczenia towarów, może przemieszczać towary w ramach tej procedury:
 - a) podpisane oświadczenie pisemne, w którym nabywca stwierdza, że towary pozostaną w Irlandii Północnej;
 - b) dowody na to, że nabywca prowadzi wyłącznie sprzedaż detaliczną w fizycznym punkcie sprzedaży w Irlandii Północnej, a sprzedawane przez niego towary przeznaczone są do ostatecznej konsumpcji lub ostatecznego wykorzystania w Zjednoczonym Królestwie;
 - c) dowody na to, że nabywca sprzedaje wyłącznie towary przeznaczone do ostatecznego wykorzystania przez konsumentów końcowych w Zjednoczonym Królestwie i dostarcza je na terytorium Zjednoczonego Królestwa;
 - d) umowy handlowe i zamówienia, z których wynika, że towary są przeznaczone do ostatecznego wykorzystania w Zjednoczonym Królestwie;
 - e) dowody na to, że sprzedawany towar ma zostać na stałe zainstalowany w Zjednoczonym Królestwie.

Art. 11 ust. 1 lit. d)

13. Kryterium ustanowione w art. 11 ust. 1 lit. d) niniejszej decyzji uznaje się za spełnione, jeżeli właściwy organ sprawdzi, że wnioskodawca spełnia w szczególności następujące wymogi:
 - a) nie został postawiony w stan upadłości;
 - b) w okresie trzech lat przed złożeniem wniosku wywiązywał się z zobowiązań finansowych związanych z uiszczeniem należności celnych i wszelkich innych należności, podatków lub opłat pobieranych w związku z przywozem lub wywozem towarów;
 - c) wnioskodawca wykaże w oparciu o dostępne dokumenty i informacje obejmujące trzy lata poprzedzające złożenie wniosku, że znajduje się w wystarczająco dobrej sytuacji finansowej, aby wypełnić swoje obowiązki i wywiązać się z podjętych zobowiązań, z uwzględnieniem specyfiki i wielkości swojej działalności gospodarczej.
14. W przypadku gdy wnioskodawca prowadzi działalność krócej niż trzy lata, jego wypłacalność sprawdza się w oparciu o dostępne dokumenty i informacje.

Art. 11 ust. 1 lit. e)

Kryterium ustanowione w art. 11 ust. 1 lit. e) niniejszej decyzji uznaje się za spełnione, jeżeli:

15. Wnioskodawca lub osoba odpowiedzialna za jego sprawy administracyjne związane z przemieszczaniem towarów w ramach tej procedury są w stanie wykazać się jasnym zrozumieniem zarówno swoich obowiązków w odniesieniu do tych kryteriów, jak i sposobu, w jaki należy je wypełniać, oraz potrafią w odpowiedni sposób przekazywać właściwym organom dokładne informacje dotyczące tych obowiązków i mających zastosowanie procedur.

—

ZAŁĄCZNIK IV

Kategoria 1

Towary określone jako „towary kategorii 1” to towary podlegające:

1. środkiem ograniczającym obowiązującym na podstawie art. 215 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, o ile środki te dotyczą wymiany towarowej między Unią a państwami trzecimi;
2. całkowitym zakazom;
3. instrumentom ochrony handlu określonym w sekcji 5 załącznika 2 do Protokołu;
4. unijnym kontyngentom taryfowym, w przypadku gdy importer ubiega się o kontyngent;
5. kontyngentem unijnym innym niż kontyngenty taryfowe.

Kategoria 2

Towary określone jako „towary kategorii 2” to towary podlegające następującym przepisom:

1. rozporządzenie (WE) nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych;
2. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG;
3. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych;
4. rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów;
5. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/852 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie rtęci oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1102/2008;
6. rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi;
7. rozporządzenie Rady (EWG) nr 3254/91 z dnia 4 listopada 1991 r. zakazujące używania potrzasków we Wspólnocie oraz wprowadzania do Wspólnoty skór i innych towarów wytwarzanych z niektórych gatunków dzikich zwierząt, pochodzących z państw, w których chwytta się je za pomocą potrzasków lub metod odłowu niespełniających międzynarodowych norm odłowu humanitarnego;
8. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych;
9. dyrektywa Rady 2006/117/Euratom z dnia 20 listopada 2006 r. w sprawie nadzoru i kontroli nad przemieszczaniem odpadów promieniotwórczych oraz wypalonego paliwa jądrowego;
10. rozporządzenie Rady (WE) nr 2173/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej FLEGT;
11. dyrektywa Rady 83/129/EWG z dnia 28 marca 1983 r. dotycząca przywozu do państw członkowskich skór niektórych gatunków szczeniąt focznych oraz otrzymywanych z nich wyrobów;
12. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1007/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie handlu produktami z fok;
13. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego;
14. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/29/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wyrobów pirotechnicznych;
15. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 98/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie wprowadzania do obrotu i używania prekursorów materiałów wybuchowych;
16. dyrektywa Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni;

17. rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania;
 18. rozporządzenie Rady (WE) nr 2368/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. wprowadzające w życie system certyfikacji Procesu Kimberley dla handlu międzynarodowego surowcem diamentowym;
 19. unijne kontyngenty taryfowe, w przypadku gdy importer nie ubiega się o kontyngent;
 20. art. 47 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych), z wyjątkiem sytuacji, gdy dane towary podlegają również rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących wprowadzania do Irlandii Północnej z innych części Zjednoczonego Królestwa niektórych przesyłek towarów detalicznych, roślin przeznaczonych do sadzenia, sadzeniaków ziemniaka, maszyn i niektórych pojazdów wykorzystywanych do celów rolniczych lub leśnych, a także przemieszczania o charakterze niehandlowym niektórych zwierząt domowych do Irlandii Północnej, które to rozporządzenie zostanie przyjęte na podstawie wniosku ustawodawczego Komisji Europejskiej (COM (2023) 124 final);
 21. akty Unii wymienione w pkt 2 załącznika 3 do Protokołu;
 22. akty Unii wymienione w pkt 20 załącznika 2 do Protokołu;
 23. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 649/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. dotyczące wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów;
 24. rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE;
 25. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/880 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wprowadzania i przywozu dóbr kultury;
 26. wszelkie akty Unii w postaci, w jakiej mają one zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej zgodnie z Protokołem, który stanowi o wszelkich krokach, które przedsiębiorca lub właściwy organ partnerski musi podjąć w celu kontroli towarów lub innych formalności przed wprowadzeniem tych towarów do Unii lub w momencie ich wprowadzenia do Unii. Unia niezwłocznie informuje Zjednoczone Królestwo, jeżeli akt Unii ma charakter, o którym mowa w zdaniu pierwszym.
-